

ПРОТОКОЛ

№ 449

гр. Пазарджик, 21.03.2023 г.

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XVII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ани Харизанова

при участието на секретаря Наталия Димитрова
Сложи за разглеждане докладваното от Ани Харизанова Гражданско дело № 20225220103267 по описа за 2022 година.
На именното повикване в 11:01 часа се явиха:

Ищцата К. Т. К. - редовно призована чрез пълномощника си, се явява лично и с адв. И. П. от АК-Пазарджик - надлежно упълномощен, представя договор за правна защита и съдействие.

Ответникът Б. Ж. К. - редовно призован чрез пълномощника си, не се явява. За него се явява адв. Г. С- Ц. – надлежно упълномощена с ОИМ.

Вещото лице Б. З. Г. – редовно призован, не се явява. От същия е постъпила молба с вх. № 6019/13.03.2023 г., с която уведомява съда за причините, поради които не е изготвил заключението си в законоустановения срок по ГПК.

АДВ. П.: Моля да дадете ход на делото. Не е налице процесуална пречка.

АДВ. С. - Ц.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не е налице процесуална пречка за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО:

На основание чл. 143, ал. 1 от ГПК пристъпва към изясняване фактическата страна на спора.

АДВ. П.: Поддържам исковата молбата. Във връзка с постъпилия ОИМ

изразявам становище по неговите твърдения. Неправилно ответникът твърди, че заедно в семейството са взели решение да се включат в ЖСК на името на К. К., тъй като средствата били общи. Нашето твърдение за включването в ЖСК е, че решението е на бащата на ищцата Т. Л., който е имал многогодишен жилищно-спестовен влог в ДСК, повече от 20 години. Същият е имал е повече от 50 000 лихвоточки и е прехвърлил този влог на дъщеря си К. К., за да се включи тя в ЖСК. В подкрепа на това представям самата сметка, в която е отразено прехвърлянето в препис и за другата страна. Второ, оспорвам твърдението на ответника, че бащата на ищцата не е разполагал с финансова възможност, за да плаща вноските за строителството. През 1994 г. бащата на ищцата е продал дворно място, ведно с масивна жилищна сграда и гараж, като от продажбата е получи 52 000 дойче марки и бащата не е бил приносител както се твърди на средствата на семейството, а е плащал всичко с парите от продажбата на имота във В..... Представям НА за продажба на имота във В..... Трето, бащата на ищцата никога не е давал заеми на семейството за изграждане на ЖСК, а е вложил свои лични средства за апартамента на дъщеря си, за което свидетелстват 10-те разписки представени към РКО. Ще се ползваме от квитанциите. Моля ви по реда на чл. 192 от ГПК да задължите трето неучастващо по делото лице, а именно ГД „Пожарна безопасност и защита на населението“ да представи декларации за имуществото и доходите на ответника за периода от постъпването му на служба в МВР до 2004 г., вкл. Направих справка по делото и установих, че фирма „Медея“ не е отговорила на въпросите поставени от ответника. Придържам се към това искане, моля да се коригира адреса на фирма „Медея“ и да се изпрати на правилния адрес. За днешното с. з. водим само един от допуснатите ни свидетели, това е св. Л. А., вторият ни свидетел Е. Г. е болна и не може да се яви днес поради тази причина, така че ще ви моля да я разпитаме в следващото с. з.

АДВ. С. - Ц.: Оспорвам исковата молба. Поддържам подадения писмен отговор. Считаю, че ИМ е неоснователна и следва да се остави без уважение от вас. Подробно съм изложила в ОИМ становището на доверителя ми. Направили сме доказателствени искания. До момента не е постъпила информация от фирма „Медея“. Стана ясно, че е объркан адреса на фирмата и считам, че тази информация е относима към спора и следва да се изиска. Има постъпила информация по делото от ТД на НОИ-Пазарджик, в която е

посочен размера на пенсията на бащата на ищцата и ще ви моля да бъде прието като допустимо и относимо към настоящия спор. Смятам обаче, че посочената информация е непълна и неточна, поради което ще ви моля да се изиска допълнителна информация от ТД на НОИ-Пазарджик за размера на пенсията, която е получавал Т. Л. от момента на пенсионирането му до 2004 г., така както е посочено в ИМ и потвърдено от ОИМ, че К. през 2004 г. са се нанесли в семейното жилище. Моля да изискате информация от НОИ каква е била трудовата дейност е осъществявал Т. Л., какви длъжности е заемал, съответно размер на получаваното от него трудово възнаграждение през последните 10 години преди неговото пенсиониране. По направените доказателствени искания в днешното с. з. от пълномощника на ищцата аз смятам, че така представената сметка № 14151 е неотнормимо към настоящия спор и не следва да се приема. Ищцата е разполагала с този документ при подаване на ИМ и е можела да обясни значението към спора на този документ, поради което ви моля да не се приема като доказателство по делото и да се върне на ищцовата страна. По отношение на представения в днешното с. з. НА за покупко-продажба на имот от 1994 г., считам че няма пречка същият да бъде приет с уговорката, че е посочено в същия, че имотът, който е продаден е за сумата 96 800 лева, като оспорвам твърдението, че имотът е продаден за 52 000 дойче марки, както беше посочено. Отделно ще ви моля да задължи ищцовата страна да представи доказателства за заключения между нейните родители граждански брак досежно датата на сключване на този граждански брак, тъй като сумата от 96 800 лв., така както е посочено в НА смятам, че представляват семейни средства, в случай, че бъде установено, че през 1994 г. бащата и майката на молителката са имали валидно сключен граждански брак. Възразявам срещу искането по чл. 192 от адв. П.. Относно допуснатите трима свидетели на ответна страна, същите присъстват пред залата, водим ги и тримата, но с оглед на това, че единият свидетел на ответната страна не може да присъства в днешното с. з. смятам, че следва да бъде отложен техния разпит и да бъде извършен съвместен разпит в едно с. з. на всички допуснати свидетели.

АДВ. П.: Представената сметка извлечение от ДСК е във връзка с твърдението на ответника в писмения ОИМ, че страните заедно са взели решение да се включат в изграждането на ЖСК. Ние представяме титула, който е дал право на ищцата да се включи в ЖСК със съпруга ѝ. Това е 21-

годишен жилищно-спестовен влог. Искането по реда на чл. 192 от ГПК е продиктувано от ИМ, че ответникът като служител-пожарникар в имуществената си декларация е посочил декларирано имуществено състояние, посочил е, че този имот е придобит чрез бащата на ищцата. Считам, че доказателството от „Медия“ следва да бъде събрано така, както е поискано от ответника. В сметката от ДСК, която представяме е видно, че първо като титуляр е записан Т. Л., след това неговото име е задраскано и като нов титуляр е записно К. Т. Л.а, като в последствие ѝ е задраскано имеТ. Л.а и пише К.. Това е дало право на ищцата да бъде член на ЖСК, което в момента обсъждаме.

АДВ. С. - Ц.: Аз възразявам по приемането на тази сметка, тъй като както посочих по-горе не става ясно каква е връзката с предмета на спора. Отделно от това така, както е посочено в ИМ става ясно, че страните по делото са със сключен граждански брак от г., като данните за включването в тази ЖСК са 1995 г., 1996 г. и в следващите години, поради което не смятам, че е относимо към спора. Това дали едно лице ще се включи в строеж е право на свободен избор и решение.

АДВ. П.: Навремето имаше изисквания. Имаше един Закон за уреждане на жилищните въпроси на гражданите с многогодишни жилищно-спестовни влогове. Тогава Общината им осигуряваше парцел, както е в случая – дворното място е общинско и събират такива като ищцата, които имат жилищно-спестовни влогове.

АДВ. С. - Ц.: Госпожо съдия, аз смятам, че така представената молба по чл. 192 от ГПК изключително обща и всеобхватна и ако вие прецените, че това доказателствено искане е относимо ще ви моля ищцовата страна да посочи конкретен срок за който се иска такава имуществена декларация.

АДВ. П.: От постъпването му през 1997 г. в службата до 2004 г. Ние искаме всички, за да видим какво е декларирали. НА за строежа е получен иначе през 1999 г.

АДВ. С. - Ц.: Аз възразявам и на още едно основание, след като е получен НА страните са декларирали в МДТ към Община Пазарджик именно, че и двамата притежават по $\frac{1}{2}$ ид. част от това жилище и до настоящия момент се заплащат данъчни задължения, ежегодни в тези размери по $\frac{1}{2}$ ид. част.

СЪДЪТ НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ. 146 ОТ ГПК ДОКЛАДВА ДЕЛОТО:

Подадена е искова молба, в която се твърди, че страните по делото са бивши съпрузи, чийто брак е прекратен с Решение № 853/15.10.2021 г. по гр. д. № 3304/2021 г. по описа на Районен съд Пазарджик, влязло в сила на 15.10.2021 г.

Твърди се, че по време на брака, с нот. акт № 179, том I, рег. № 2650, дело № 37 от 02.07.1999 г. по описа на нотариус В. Г., бях призната на основание чл. 35, ал. 2 от ЗЖСК за собственик на следния недвижим имот: ЖИЛИЩЕ-АПАРТАМЕНТ № 3 на втори жилищен етаж в южната част на сградата в гр. Пазарджик, ул., парцел VII, кв. 59А по плана на гр. Пазарджик, застроен върху 82,8 кв. м., състоящ се от две стаи, хол, кухня, баня, тоалетна и антре, при съседни на жилището: изток - ап. 4, запад - ап. 2, север - двор, юг - улица, заедно с ГАРАЖ № 6, застроен върху 22 кв. м., при съседни: изток - гараж № 7, запад - гараж № 5, север - стълбище и юг - улица, ведно с прилежащите му 4,98 % идеални части от общите части на сградата и правото на строеж върху общинско място. Сградата е построена по реда на Закона за жилищностроителните кооперации със собственик ЖСК „СИЛВИЯ“, вписана по фирм. д. № 2335/1995г. по описа на, чийто член бях аз. Строежът е изпълнен от търговското дружество „МЕДЕЯ“ ООД в съответствие с разрешение за строеж № 433/01.08.1996 г., като за ползването на сградата е издадено разрешение № 326/12.10.1999 г. Разпределението между кооператорите на апартаментите и гаражите в сградата е извършено с договор от 23.10.1998 г.

Твърди се, че по сега действащата кадастрална карта и кадастрални регистри на гр. Пазарджик горепосоченото жилище е обозначено като самостоятелен обект в сграда с идентификатор 55155.506.842.1.9, адрес на имота: гр. Пазарджик, ул. №, предназначение на самостоятелния обект: жилище, апартамент, брой нива на обекта: 1, посочена в документа площ: 82,80 кв. м., прилежащи части: 4,98% ид. ч. от общите части на сградата, при съседни самостоятелни обекти в сградата: на същия етаж: 55155.506.842.1.10, 55155.506.842.1.8, под обекта: 55155.506.842.1.4, 55155.506.842.1.3, над обекта: 55155.506.842.1.15.

Твърди се, че гаражът е обозначен като самостоятелен обект в сграда с идентификатор 55155.506.842.1.24, адрес на имота: гр. Пазарджик, ул.

..... №, предназначение на самостоятелния обект: гараж в сграда, брой нива на обекта: 1, посочена в документа площ: 22,80 кв. м., прилежащи части: 4,98% ид. ч. от общите части на сградата, при съседни самостоятелни обекти в сградата: на същия етаж: 55155.506.842.1.25, 55155.506.842.1.21, 55155.506.842.1.22, под обекта: няма, над обекта: 55155.506.842.1.2 и 55155.506.842.1.1.

Твърди се, че описаният имот, до момента на издаване на разрешение за ползване, е придобит изцяло с лични средства на ищцата, дарени нейния баща Т. А. Л.. Твърди се също, че страните по делото по това време са били младо семейство с дете родено г., работили са, но получаваните от тях заплати бяха ниски и с тях са покривали само разходите на семейството. Всички суми, които като член на ЖСК „СИЛВИЯ“ ищцата е дължала за изграждане на сградата, са заплащани от бащата на ищцата на нейно име с негови пари. Така за строителството на сградата, съответно от името на ищцата баща ѝ е заплатил следните суми:

5.000 лева на 18.12.1995 г. за изработване на арх. проект за строит.;

10.500 лева на 15.01.1996 г. за изработване проект II вноски;

370.750 лева на 21.10.1996 г. - аванс етаж I ЖСК „Силвия“;

212.000 лева на 23.01.1997 г. - договор етаж 2;

1.229.820 лева на 02.05.1997 г. - аванс СМР ЖСК „Силвия“;

1.317,000 лева на 01.07.1997 г. - аванс СМР ЖСК „Силвия“ ет. III;

245.479 лева на 29.07.1997 г. - керемиди и капаци;

836.790 лева на 08.09.1997 г. - 80% етап покрив ЖСК „Силвия“;

209.193 лева на 02.02.1998 г. - 20 % етап покрив ЖСК „Силвия“;

179.596 лева на 18.05.1998 г. - последна вноска ЖСК „Силвия“.

Твърди се, че ответникът е знаел това и не е възразявал, тъй като жилището се е правило за семейството. Когато започнал работа като пожарник, в имуществената си декларация той е посочил, че горепосочения имот е придобит със средства на неговия тъст Т. А. Л..

Твърди се, че след издаване на разрешението за ползване на сградата и въвеждането ни във владение, горепосочените два обекта - жилище и гараж, бяха предадени в груб вид, без мазилки, дограма и настилки. Бащата на ищцата е финансирал изцяло измазването на стени и тавани, закупуването и

монтажа на прозорците, входната врата на апартамента и дюшемето в стаите. Със средства от семейството на страните са били закупени и монтирани вътрешните врати и довършителните работи по санитарните възли. Страните са се нанесли в имота на 02.07.2004 г.

Твърди се от ищцата, че горепосоченият недвижим имот е придобит в по-голямата си част с нейни лични средства. Налице е частична трансформация на нейни лични средства в придобития имот. Лични са средствата за придобиването на имота до момента на издаване на разрешение за ползване на сградата и въвеждането ни във владение на имота. Тези лични средства представляват 8/10 от стойността на имота. Довършителните работи са извършвани съвместно от двамата съпрузи в режим на СИО, най-вече с безкористната помощ на моя баща. Тези средства представляват 2/10 от стойността на имота.

Моли се съдът да постанови решение, с което да приеме за установено по отношение на ответника, че ищцата е индивидуален собственик на 8/10 ид. части от горепосочения недвижим имот.

Претендират се разноски.

Сочат се доказателства. Правят се доказателствени искания.

В срока по чл. 131 от ГПК е постъпил писмен отговор от ответника, с който не се отрича, че страните са бивши съпрузи.

Твърди се, че от 1989 година до 1997 година ответникът е осъществявал трудовите си функции в гр. Пазарджик. От 1997 година до настоящия момент работя като оперативен дежурен към Регионална дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението”. През всичките тези години съм работел и като строител на частно. По този начин реализирах допълнителни доходи от трудова дейност за семейството ни. Винаги, на първо място, за мен е било семейството и това е била единствената причина да работя на две места, за да осигуря по-добър живот за тях.

Твърди се, че при сключването на гражданския брак ищцата е работила като магазинер до 1999 година/2000 година на минимално трудово възнаграждение. От 2000 година до настоящия момент работи в като деловодител. През това време е била и във временна

неработоспособност поради майчинство. През всичките тези години реално не съм знаел какъв е размерът на трудовото възнаграждение на ищцата, тъй като само аз осигурявах всички средства за издръжка на семейството ни.

Твърди се, че от самото начало на съвместното им съжителство винаги са отделяли средства и са спестявали за изграждането на техния дом. Когато са решили да се включат в ЖСК „Силвия“ през 1996 година, двамата са преценили в документите да бъде вписано само името на ищцата К. К.. Всички средства бяха общи на семейството и никога не са подлагали това на съмнение.

Твърди се, че не отговаря на истината, че придобитият недвижим имот по време на гражданския им брак, до издаване на разрешението за ползване, е придобит изцяло с лични средства на ищцата, дарени от баща ѝ Т. Л.. Никога ищцата не е сключвала договор за дарение между нея и баща ѝ. Отделно от това ищцата не посочва какъв е размерът на дарението, според нея, което е получила от баща си и кога, при какви условия, при какви обстоятелства.

Твърди се, че бащата на ищцата Т. Л. е осъществявал трудовите си функции в държавно учреждение, като е получавал минимално трудово възнаграждение. До 1988 година е работеше като шофьор на линейка в Бърза помощ към МБАЛ-Пазарджик. От 1988 година е бил пенсионер, като получавал пенсия в минимален размер за прослужено време за осигурителен стаж и възраст. Не е осъществявал допълнителна трудова дейност, от която да реализира допълнителни доходи, които би могъл евентуално да спести, за да дари на дъщеря си и то в твърдените от нея размери. Той никога не е разполагал с големи финансови възможности, за да извършва разпореждане на парични средства посредством дарение.

Твърди се, че действително Т. Л. е имал спестявания през годините в минимални размери. При започването на строителството той е предложил да даде на страните по делото част от сумите в заем, като в последствие ответника да му ги върне и ответника тогава се е съгласил. Твърди се, че Т. Л. е помагал в началото, частично - една или две вноски, но паричните средства не са били дадени посредством дарение на ищцата, а в заем, който ответникът е върнал до последната стотинка.

Облигационни отношения между съпрузите възникват при плащане на цената със заемни средства, когато задължението за връщането им е поето

солидарно от двамата за нуждите на семейството - чл. 32, ал. 2 СК/ чл. 25, ал. 2 СК, отм./

Твърди се, че тъй като официално в документите на ЖСК „Силвия” гр. Пазарджик фигурира името на ищцата, по тяхно общо решение, това е и единствената причина в представените с Исковата молба Квитанции да фигурира само нейното име. Дали сумите са внасяни от нея или от баща ѝ, за нея, това няма абсолютно никакво значение. Т. Л. се явява само един приносител на общите парични средства на страните.

Твърди се, че в квитанция от 18.12.1995 година е посочено, че сумата е получена лично от К. К., както и в Квитанция от 18.05.1998 година. Това било така, тъй като са плащани тези суми от спестени семейни пари. В останалите квитанции е посоченото, че сумите са внасяни от Т. Л., но той е бил само физическия приносител на тези суми. Твърди се, че задължените лица са били страните по делото и те са си поемали плащанията по изграждането на апартамента и гаража им. В моментите, когато той е внасял посочените суми, страните са били служебно ангажирани, и това е единствената причина на фигурира неговото име.

Твърди се, че тези квитанции представляват хвърчащи листчета и конкретно посочените суми са изключително завишени. Самите квитанции не са фактури или други разходо-оправдателни документи, от които да се черпи каквато и да било информация. Оспорвам тяхната истинност по отношение на съдържанието и по отношение на положения подпис.

Ответникът твърди, че неговите родители също са помагали финансово при правенето на вноските по изграждането на апартамента. Част от паричните средства са предоставени от тях. Лично на ответника са му давали пари на ръка, с които в последствие са плащали част от вноските и за изграждането на процесния имот.

Не отговаря на истината, че бащата на ищцата бил финансирал изцяло измазването на стени и тавани, закупуването и монтажа на прозорците, входната врата на апартамента и дюшемето в стаите. Това представляват откровени лъжи.

Твърди се, че всички строително-ремонтни и строително-монтажни работи са изпълнени физически от ответника или от други майстори, които той е намирал и на които той е плащал. Електро и ВиК инсталациите,

мазилките и банята са направени от майстори, на които съм заплащал ответникът. Останалите довършителни работи са извършени от ответника.

Ответникът твърди, че са му били необходими 4 години, за да може да извърши всички строително ремонтни дейности по апартамента и гаража, както и обзавеждане на апартамента, за могат да живеем там. Довършителните работи до издаването на Акт 16 стрували на семейния бюджет 5 000 000 неденоминирани лева.

Не отговаря на истината, че при попълване на имуществената ми декларация като пожарникар, съм бил посочил, че процесния недвижим имот бил придобит със средства на бащата на ищцата Т. Л.. Декларираното от мен в тази декларация, е че апартамента ни е придобит по реда на чл. 35, ал.2 ЗЖСК, както е самата истина.

През годините винаги съм поддържал доброто състояние на апартамента и гаража. Последният ремонт, който извърших беше през 2021 година - 2022 година. Ответникът твърди, че средствата, които е вложил са в размер на 15 000 лв. /петнадесет хиляди лева/. Тази сума е заплатена само за материали. За ремонтните дейности - труд не е плащал, тъй като аз сам си извърших строително ремонтните работи. Ремонтните дейности се изразяват в подмяна на дограма на прозорци, подмяна на обзавеждане, измазване на стени и др.под.

Отделно от това през годините се твърди от ответника, че е поддържал имота на бащата на ищцата, находящ се в гр. Пазарджик, ул. Правил съм основни ремонти. През 2014 година 2015 година финансирах ремонт на покрива и банята. Всичко това съм направил в знак на благодарност към бащата на ищцата, че в началото на съвместното ни съжителство е помогнал като им е заел парични средства за изграждането на семейното ни жилище. До неговата смърт през 2022 година, ответникът полагал ежедневни грижи за него и твърди, че той го е гледал гледах. Бащата на ищцата Т. Л. беше изключителен човек, помагаше на семейството с каквото може, но тази помощ не се е изразявала в дарения на неговата дъщеря, а в помощ за цялото семейство. Като всеки родител той винаги искаше ние да сме добре.

Твърди се, че всички данъчни задължения, свързани с процесния имот през годините, са заплащани от ответника. В отдел „Местни данъци и такси“ към Община Пазарджик е декларирано, че семейното им жилище е

собственост на ищцата и на ответника при равни права. Това е видно и от представеното с исковата молба Удостоверение за данъчна оценка с изх. № Д0007524/06.10.2022 година, издадено от МДТ към Община Пазарджик

В представеното с исковата молба Решение № 853/15.10.2021 година, постановено по гр. д. № 20215220103304 по описа за 2021 година на Районен съд Пазарджик, е посочено, че семейното жилище - апартамент, находящ се в гр. Пазарджик, ул. „.....“ № остава в обикновена съсобственост и на двамата съпрузи.

В Тълкувателно решение № 3/2015 година от 29.11.2018 г. по Тълкувателно дело № 3/2015 г. на ВКС ОСГК се казва: Споразумението между съпрузите е непълно, когато не съдържа клаузи по всички задължителни елементи, изброени чл. 101. ал. 1 СК от 1985 г. (отм.). Споразумение, в което съпрузите заявяват, че придобитото от тях през време на брака имущество остава в съсобственост между тях, но не са определили изрично квотите си в съсобствеността, не е непълно. По правило след прекратяване на брака съпружеската бездялова съсобственост се трансформира в обикновена съсобственост при равни дялове. Законодателят изрично е предвидил възможност за определяне на по- голям дял на единия съпруг с оглед произхода на средствата, вложени за придобиване на определено имущество или поради по- голям принос - чл. 21, ал.2 ,чл. 28 СК от 1985 г.. съответно чл. 23, ал.2, чл. 29 СК от 2009 г. Към момента на сключване на споразумението тези обстоятелства са известни на съпрузите. След като със споразумението не е уговорено изрично неравенство на дяловете, независимо че са били налице законовите предпоставки за това, следва, че съпрузите са възприели правилото за равенство на дяловете и то става задължителна част от постигнатото помежду им споразумение”

Моли се съдът да постанови решение, с което да отхвърли изцяло исковата претенция и да я оставена без уважение като неоснователна и недоказана.

Претендират се разноски. Правят се доказателствени искания.

ПРЕДЯВЕН Е ИСК с правно основание чл. 23, ал. 2 от СК.

ПО ДОКАЗАТЕЛСТВЕНАТА ТЕЖЕСТ СЪДЪТ УКАЗВА съобразно установената в чл. 21, ал. 3 от СК презумпция за съвместен принос, че в тежест на ищеца е да докаже твърденията си за частична трансформация, в

конкретния случай за частична трансформация за липса на принос на другата страна за придобиването на процесния недвижим имот. Презумпцията за съвместен принос може да бъде оборвана с всякакви доказателствени средства

АДВ. П.: Нямам възражения по доклада и правната квалификация.

АДВ. С. - Ц.: Нямам възражения по доклада и правната квалификация.

СЪДЪТ докладва постъпила справка от ТП на НОИ-Пазарджик с вх. № 2517/01.02.2023 г., с която предоставят информация във връзка с получаваната пенсия от Т. А. Л. към 18.08.2022 г.

СЪДЪТ докладва постъпила призовка върната в цялост до третото лице помагач „Медея“ ООД, като констатира, че горепосочената призовка е изпратена на друг адрес, а не до седалището на „Медея“ ООД.

СЪДЪТ по доказателствата

О П Р Е Д Е Л И :

ПРИЕМА като писмени доказателства по делото днес представените от адв. П. писмени документи, а именно заверен препис на Нотариален акт № 87, том 46, дело 13528/94 г. и Сметка № 14151 на ДСК с титул на спестовна сметка К. Т. К., както и справка на ТП на НОИ-Пазарджик с вх. № 2517/01.02.2023 г.

Относитими са днес направените доказателствени искания от процесуалните представители на страните и като такива следва да се уважат, поради което, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ДА СЕ ИЗИСКА информация от трето неучастващо по делото лице ГД „Пожарна безопасност и защита на населението“ посочена в нарочната молба по реда на чл. 192 от ГПК, депозирана в днешното с. з. от адв. П..

УКАЗВА на третото неучастващо по делото лице, че при непредставяне на поисканите документи до датата на следващото съдебно заседание без основание, носи отговорност по чл. 87 от ГПК, във връзка с чл. 91, ал. 1 от ГПК, която разпоредба предвижда глоба, както и отговорност пред страната, поискала документите за всички вреди, които са произтекли от тяхното непредставяне.

ДА СЕ ИЗИСКА на основание чл. 186 от ГПК допълнителна информация от ТД на НОИ-Пазарджик, в следния смисъл: каква е била трудовата дейност, която е осъществявал Т. А. Л., какви длъжности е заемал същият и съответно размер на получаваното от него трудово възнаграждение през последните 10 години преди неговото пенсиониране.

УВАЖАВА искането адв. С. - Ц. за съвместен разпит на свидетелите на страните в следващото с.з.

ДАВА възможност на третото неучастващо по делото лице „Медея“ ООД да представи исканите документи, като за целта се изпрати препис от Молба вх. № 1588/20.01.2023 г. Съобщението да бъде изпратено на коректния адрес по седалище и адрес на управление на дружеството, а именно: гр. Пазарджик, ул.

ДАВА възможност на вещото лице Г. да изпълни поставената му задача.

АДВ. С. - Ц.: Оспорваме съдържанието и посочените суми на квитанциите. Ние твърдим, че Т. Л. е физически приносител на парите.

АДВ. П.: Ние твърдим, че това са неговите лични пари от продажбата на къщата във В....., за което представихме НА.

АДВ. С. - Ц.: Във връзка с приемането в днешното с. з. на сметка от ДСК ще ви моля в такъв случай ищцовата страна да представи всички страници от тази книжка на ДСК. Досежно приетия НА ще ви моля да ми се даде възможност да представя допълнителни доказателства за изразходваната сума от 96 800 лв., като доверителят ми твърди, че тези средства са били изразходвани за покриване на други техни цели и нужди.

АДВ. П.: Ние твърдим, че тази сума е платена в дейче марки, защото такъв е бил закона, че не е можело да се пише, че е платено в друга валута. Това ще го установяваме и с други доказателства и твърдим, че цялата тази сума е вложена изцяло в кооперацията и това ще го докажем. Ние ще представим документ за сключен граждански брак между родителите на ищцата.

СТРАНИТЕ /по отделно/: Нямаме други искания на този етап.

АДВ. П.: Госпожо съдия, моля да дадете поне два месеца срок, за да може вещото лице да изготви експертизата си.

За събиране на допуснатите доказателства, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТЛАГА И НАСРОЧВА делото за 30.05.2023 г. от 13:30 часа, за която дата и час ищцата – уведомена лично от днес, ответникът – уведомен чрез пълномощника си, свидетелите на страните - при режим на довеждане.

ДА СЕ ПРИЗОВЕ вещото лице Б. Г., като в призовката му се укаже да изготви заключението си в законоустановения срок по ГПК.

Протоколът написан в с. з., което приключи в 11:44 часа.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____

Секретар: _____